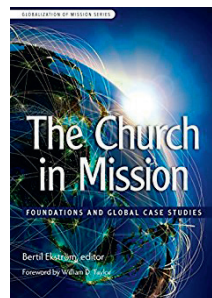

The Church in Mission. Foundations and Global Case Studies

*Bertil Ekström (red.),
256 sider, Pasadena: William Carey Library, 2016.*

Denne boken er en dialog mellom bibelsk og historisk teologi, ekklesiologi og missiologi – en samtale mellom evangeliet, kirken og misjon. Vi trenger en slik dialog, især mellom ekklesiologi og missiologi slik at vi ikke ender med en misjonsløs (*missionless*) kirke eller en kirkeløs (*churchless*) misjon. Samtidig er bokens styrke etter min mening at den tar skriften på alvor samtidig med at den inneholder solid kritisk analyse.

Redaktøren er leder av World Evangelical Alliances misjonskommisjon, altså den evangelikale parallellen til Kirkenes Verdensråds Commission on World Mission and Evangelism. Man kunne derfor ha ventet en mer konfronterende presentasjon, men i stedet viser boken en forbausende vilje til å tenke trinitarisk og gå på tvers av gammeldags skillelinjer. Jeg tror at mange lesere ikke umiddelbart ville identifisere denne boken med evangelikal misjonsteologi. Det er konvergens hva angår forståelsen av Guds misjon (*missio Dei*), trinitarisk misjon, proklamasjon og diakonia (*integral mission*) og misjonal kirke. Samtidig viser flere kapitler at vi har å gjøre med forfattere som er kritiske hva angår forståelsen av Guds misjon og eskatologi. Ikke minst Rose Dowsetts kapittel markerer et skille; her tales det om syndens radikalitet og om den endelige dommen på en helt annen måte enn for eksempel KVs misjonsdokument «Sammen på vei mot livet» gjør. Midt i en tilsynelatende økende konvergens tror jeg det er viktig å ha fokus på disse sentrale missiologiske anliggender – syndens radikalitet, dommens aktualitet og forståelsen av frelse og religionsteologi.

Bokens første del behandler bibelske og teologiske grunnspørsmål (*gospel, church and mission*). Dessverre er flere av kapitlene så pass korte at man nesten ikke får begynt før forfatteren er ferdig. Et unntak er Hannes Wihers grundige gjennomgang av forståelsen av Guds misjon; anliggendet er å påpeke at det ofte råder diffuse forestillinger om *missio*

Dei – enkelt sagt: Vi mener ikke alltid det samme og derfor trenger vi å etterspørre hvilken mening vi legger i begrepet. Et annet viktig kapittel er som nevnt Rose Dowsetts behandling av «Eschatology as Motivation for Mission». Dowsett beskriver de forvirrende syn på tusenårsriket (ikke minst i amerikansk misjon i det 19. århundre spilte forståelsen av tusenårsriket en viktig rolle, både som motivasjon for misjon og som kirkesplittende faktor), og hun går åpent og ærlig inn i «the awesome reality of judgement». Det betyr ikke at vi har fasiten på dommen, men skriften er klar hva angår grunnlaget for dommen: «... the only grounds on which anybody can be reconciled with God is through Christ's death and resurrection» (s. 104).

I bokens andre del får vi presentert en rekke aktuelle missiologiske emner: misjonal kirke, kirken som et forvandlende fellesskap, forholdet mellom kirke og misjonsselskap, stedegne kirker, afrikansk monisme i kontrast til vestlig dualisme, og betydningen av partnerskap. Et spennende bidrag kommer fra Warren Beattie (*From Church-Centered Mission to Kingdom-Centered Mission*) som anklager den misjonale kirketenkningen for å bli for opptatt av den lokale menighet og dermed glemme NTs dobbelte fokus på lokalmenighet og til verdens ende: Lokalt og globalt må fastholdes i en bibelsk misjonsforståelse. Også kapitlene om afrikansk monisme og om evangelium og kirke i Kina kan anbefales; her er inspirasjon til nytenkning for oss i vesten. I tredje del presenteres en rekke case studies fra ulike deler av verden – spennende og inspirerende, men for korte i formen til at man virkelig kan lære noe nytt fra dem.

Denne boken er viktig fordi den tegner et bilde av evangelikal tenkning omkring evangeliet, kirke og misjon. Dette bilde hører med i en bredere forståelse av misjon, sammen med økumenisk og katolsk tenkning.

Knud Jørgensen